

R O Z H O D N U T I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky – odvolací senát zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstrika, JUDr. Mgr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v disciplinárnej veci **JUDr. V** **Č** – sudcu Okresného súdu M , pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/, písm. f/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. mája 2010 prejednal **o d v o l a n i e** predsedu Okresného súdu M proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky –Disciplinárneho súdu, sp. zn. 2Ds 4/2008 z 9. decembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov odvolanie predsedu Okresného súdu M z a m i e t a .

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov náhradu trov odvolacieho konania sudcovi JUDr. V Č n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Disciplinárneho súdu, sp. zn. 2 Ds 4/2008 z 9. decembra 2009 bol sudca Okresného súdu M JUDr. V Č

I. podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov oslobodený pre skutok kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/, písm. f zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 25. januára 2008 vydal uznesenie, sp. zn. 14P/16/2008, ktorým rozhodol o predbežnom opatrení v právnej veci starostlivosti o maloletého G D , nar. Týmto rozhodnutím uložil matke L D povinnosť, aby odovzdala maloletého G D do starostlivosti jeho otca G D do právoplatného skončenia konania vo veci samej,

pretože sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

II. Disciplinárne konanie proti JUDr. V Č bolo podľa § 129 ods. 6, § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov zastavené pre skutok právne kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, § 116 ods. 2 písm. a/, písm. f/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorý mal spáchať tak, že:

v konaní, sp. zn. 14P/16/2008, rozhodol o predbežnom opatrení v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého G D , nar. , ktoré uložilo matke L D povinnosť, aby odovzdala maloletého G D do starostlivosti jeho otca G D do právoplatného skončenia vo veci samej, konal:

1. ako nezákonný sudca nezákonne postupoval v konaní a rozhodovaní veci,
2. neustanovil maloletému kolízneho opatrovníka tak, ako mu táto povinnosť vyplýva zo zákona,
3. nevykonával vo veci žiadne dokazovanie na preverenie tvrdení účastníkov konania,
4. predbežné opatrenie vydal v inom konaní,

pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov o náhrade trov konania disciplinárny súd rozhodne samostatným rozhodnutím.

Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu podal predseda Okresného súdu M (ďalej len navrhovateľ) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom

konštatuje, že prvostupňový disciplinárny súd nepostupoval v súlade so zákonom, pokiaľ v danom konaní posúdil jeho podanie zo dňa 26. novembra 2008 ako druhé podanie nového disciplinárneho návrhu a nie ako štylistickú úpravu, resp. upresnenie pôvodného návrhu. Navrhovateľ uviedol, že bol podaný iba jediný návrh, a to v zákonnej lehote a so všetkými náležitosťami. To, že následne potom bola urobená jeho grafická úprava, neznamená, že išlo o nový návrh i s dôsledkami z toho plynúcimi.

Navrhol preto, aby disciplinárny súd zmenil napadnuté prvostupňové rozhodnutie a návrhu na disciplinárny postup sudcu JUDr. V. Č. vyhovel v celom rozsahu.

Sudca Okresného súdu M. JUDr. V. Č. prostredníctvom svojho obhajcu zaslal odvolaciemu disciplinárnemu súdu vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa, v ktorom konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokmi, ako aj odôvodnením rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako Disciplinárneho súdu, sp. zn. 2 Ds 4/2008 zo dňa 9. decembra 2009, ktoré považuje za vecne správne a zákonné s tým, že v plnom rozsahu sa pridržiava svojich doterajších vyjadrení v tom smere, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia, ani pokiaľ ide o skutky uvedené v podaní navrhovateľa zo dňa 26. novembra 2008, a žiada preto, aby odvolací senát disciplinárneho súdu v súlade s ustanovením § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie navrhovateľa – predsedu Okresného súdu M. .

Na podklade uvedeného odvolania navrhovateľa odvolací disciplinárny súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozhodnutia, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné.

Odvolací disciplinárny súd po preskúmaní veci, vychádzajúc aj z vysloveného právneho názoru, ktorý v tejto veci učinil, hodnotiac všetky dôkazy ako jednotlivo, tak aj vo svojom vzájomnom súhrne, sa v celom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového disciplinárneho súdu, pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli k oslobodeniu a ktoré vo svojom súhrne jednoznačne a nepochybne konštatujú, že rozhodovacia činnosť súdu a sudcu pri aplikácii právnych predpisov nemôže byť predmetom disciplinárneho konania voči sudcovi, ktorý vydal rozhodnutie vo veci.

